

en bestemt Tid om Søndagen eller ogsaa ingen. Dette, at nogle enkelte, som tilfældigvis bor i Nærheden af en Kirkegaard, vel at mærke, hvis Politiet skønner det, kan faa Lov til at holde aabent — hvis en Indehaver er Uven med Politimesteren, faar han maaske ikke Lov til at holde aabent —, er ganske overordentlig uheldigt.

Spørgsmaalet om Automaterne har den sidste ærede Taler ogsaa været inde paa. Det burde efter min Mening være saaledes, at det paa Helligdage var ganske forbudt at fylde Automaterne, saaledes at det ikke blev muliggjort for den enkelte, som selv vil fylde sine Automater, at paaføre den, som ikke er i Stand dertil, en Konkurrence.

Til Slut skal jeg gøre opmærksom paa, at den foreslaaede Deling af Bøderne er uheldig. De Bøder, der i Almindelighed idømmes, er nemlig 4, 5, 10 og 20 Kr., og en Deling af dem i Trediedele er upraktisk. For at det ikke skal holde for stort Besvær, vil Bøderne altid blive mindst 30 Kr., da de saa bliver lettere at dele. Deling i Halvdelen kunde tænkes, men Trediedele er upraktisk.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Vanggaard, udtalte, at dette er en meget vanskelig Sag at lovgive om. Det understreger jeg. Det maa jeg erkende, og den ideelle Løsning er ikke naaet ved dette Lovforslag.

Jeg skal lige saa lidt som tidligere Ordførere forlange Udvalg; Tiden er ret fremskreden, og vi skulde ogsaa her helst lukke snarest muligt. Jeg vil anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, da vi ellers risikerer at komme tilbage til 8-Lukningen, hvad de handlende hverken anser for ønskeligt eller paakrævet. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, men jeg gør det bogstavelig talt nødtvungent.

Heilesen: Det almindelige Synspunkt, det maa anlægges paa et Lovforslag som det foreliggende, er formentlig dette, at saavel Erhvervslivet som det købende Publikum maa finde sig i de Begrænsninger, der er paakrævede af samfundsmæssige Hensyn; og de samfundsmæssige Hensyn, der her kommer i Betragtning, er bli a. Hensynet til Udformning af Værneregler for det i Virksomheden ansatte Personale, især det unge Personale, der skal have Tid og Ro til teoretisk Uddannelse, men disse Værneregler hører naturligt under anden Lovgivning, Lærlingelovgivningen eller lignende. Og hvis man da vil afveje overfor hinanden de Hensyn, der her maa komme i Betragtning, forekommer det mig unægte-

lig, at det paa adskillige Punkter kan være Tvivl om, hvorvidt de Begrænsninger, der her paalægges Erhvervslivet, virkelig er paakrævet af samfundsmæssige Hensyn. Hvis jeg troede, at der var Udsigt til at naa noget Resultat, vilde jeg foreslaa, at dette Lovforslag blev nærmere prøvet i et Udvalg. Efter de Udtalelser, der er fremkommet fra de øvrige Partier, maa jeg imidlertid antage, at nogen Udsigt til at naa nogen Forandring gennem Udvalgsbehandling er der ikke til Stede. Navnlig er der ikke Udsigt til gennem Udvalgsbehandling at opnaa Lukningen af den Institution, hvortil det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller sigtede. Jeg skal derfor fatte mig forholdsvis kort.

Naar jeg før nævnte, at det kunde være tvivlsomt, om alle de Begrænsninger, der her er indført i Lovforslaget, er paakrævet af samfundsmæssige Hensyn, tænker jeg rent eksempelvis paa en saadan Henvendelse som den, der er kommet fra konfiturehandlende, og som gaar ud paa, at det er meget vigtigt for de paagældende Virksomheder, at de maatte holde aabent indtil Kl. 9 Aften. Det er mig ikke muligt at se, at der er noget virkelig samfundsmæssigt Hensyn, der kan føre til ikke at imødekomme den Anmodning, der saaledes foreligger fra de paagældende forretningsdrivende. Det er en Forretning, der spiller en Rolle for overordentlig mange smaa forretningsdrivende, der for en stor Del selv passer deres Virksomhed, saaledes at Hensynet til Værneregler for Personalet, som er et væsentligt Hensyn, ikke spiller nogen Rolle, og det er mig derfor, for at tage et enkelt Eksempel, ikke indlysende, hvorfor man ikke har kunnet imødekomme disse næringsdrivendes Ønske. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller i, at den Maade, hvorpaa Lovforslagets § 3 a. er udformet, er yderst uheldig, fordi der indføres en Sondring imellem Konfiturehandlere, som handler paa Detailhandlerborgerskab, og dem, som handler paa Kagebagerborgerskab.

I det hele taget forekommer § 3 a. mig at være en meget omtvistelig Bestemmelse i Lovforslaget. Det er et Omraade, der, som ogsaa den højtærede Minister nævnte, hører til Næringsrettens aller mest indviklede. Saa vidt jeg erindrer, sondres der efter den gældende Lovgivning mellem Salg af Konfiture-, Chokolade- og Sukkervarer paa den ene Side og Konditorvarer og Kager paa den anden Side, saaledes at der med Hensyn til Salg af Chokolade- og Sukkervarer og lignende hidtil har været den Bestemmelse gældende,